Mindezeket az ismereteket a megfelelő szakemberek irányításával, találkozókon való tapasztalatcserék során meg lehet szerezni.

Mindezeket megelőzve azonban a gyülekezeti elöljárónak szüksége van egy jól megalapozott teológiai, vallási ismerettárra is. Szomorú statisztikai adatok alapján azt lehet észrevenni, hogy a presbiterek vallási, teológiai műveltsége sok kívánnivalót hagy maga után. A presbiterek több mint negyede – a valamikori konfirmációi oktatást leszámítva – nem olvasta el, vagy nem olvasta újra, egyik hitvallási iratot sem. A presbiterek jó egyharmada nem olvas naponként Szentírást. Aki el is olvassa a napi Igét, nem mindig látja, találja meg az összefüggéseket, nem tudja belehelyezni a szövegkörnyezetbe, egyszóval: nem mindig érti meg az üzenetet. Átlag kétharmada a presbitereknek heti rendszerességgel jár templomba, de a fennmaradó egyharmad ilyen-olyan oknál fogva csak havonta egyszer-kétszer „jut" el istentiszteletre.

A fentieket szem előtt tartva az állapítható meg, hogy a legnagyobb hiányosságok a Szentírás-ismeret körül vannak. Ezt azonban nagy részben önálló, szorgalmas munkával pótolni lehet. Amit nem lehet csupán egyéni munkával pótolni az a hitvallások ismerete, megértése. Itt már nem elegendő az egyszerű olvasás, ide szükséges a szakszerű magyarázat és a tanítás gyakorlatba való átültetése. Különösen nagy szerepe van a hitvallások ismeretének abban is, hogy miként lehet a megszerzett ismereteket rendszerezni, és a gyakorlatba átültetni. A kérdés az, hogy melyik hitvallás segítségével lehet ezt megtenni, illetve miért egyik, és nem a másik hitvallást használjuk erre a célra.

– Miért a Heidelbergi Káté és nem a II. Helvét Hitvallás? – A hozzáférhetőség ma már nem jelent gondot. Az erdélyi helyzetet jól ismerve 25- 30 évvel ezelőtt a legtöbb parókián megtalálható volt a Helvét Hitvallás egyetlen példánya, a Heidelbergi Kátéból azonban többtíz példány volt. Nem is igazán tudtak arról, hogy van még egy hitvallási iratunk is. Akiknek volt ilyen ismeretük, az csupán annyiból állt, hogy van még egy valamilyen irat, de azt nem ismerik, csak hallottak róla.

A Heidelbergi Kátét azonban – valamennyire – mindenki ismeri, hiszen ebből készült, készítették fel egykor a konfirmációra. Erre az ismeretanyagra – ha nem is túl nagy mértékű – fel lehet építeni a későbbiekben a presbiternevelési alkalmak tananyagát. A presbiterek tehát egy olyan ismeretanyag tanulmányozásával folytathatják a felkészülést, amelyik eléggé ismerős. Általában; ha nem is mind a 129 kérdésre, de részben ismerik a káté feleleteit. Különösen azok, akik már több éve szolgálatban vannak, és évről évre újrahallják a konfirmációkor, vagy az azt megelőző napokban a kikérdezés, felmondás rendjén. Tehát egy ismertebb anyaggal könnyebben el lehet kezdeni, illetve folytatni lehet a felkészítést, mint egy teljesen ismeretlennel. Ez azonban nem zárja ki azt sem, hogy a feldolgozott témaköröket a Helvét Hitvallás megfelelő részével is alá lehet támasztani.

– Hogyan lehet a gyülekezeti elöljárókat, presbitereket a Heidelbergi Kátéval nevelni, képezni? – A felnőttek esetében nem lehet szokványos kátéórát tartani, de nem is ez a célunk, hiszen nem a „kátét kell megtanítani", hanem a káté segítségével kell bizonyos, előre meghatározott olyan témaköröket kifejteni, melyek a gyülekezetépítő és -gondozó szolgálatban nagy segítséget jelentenek majd.

/Harangszó 2013. február XXIV. évf. 3., 4. szám/

***Vasárnapi* ÜZENET -** a Nagyvárad-Olaszi református gyülekezet istentiszteleti melléklete. Megjelenik minden vasárnap és ünnepnap. **Alapította** Veres-Kovács Attila lp. **Felelős szerkesztő**: Dénes István Lukács lp. **Tördelőszerkesztő:** Jakó Sándor.
Szerkesztőség: 410042-Oradea/Nagyvárad, Libertatii/ Ezredévi emléktér 40. szám
Dénes István Lukács lp. **Mobil:** *0745 374 441*; **Lelkészi hivatal:** *0259 416 357*; **E-mail:** *nagyvaradolaszi@gmail.com*

Vasárnapi ÜZENET

XVIII. évf. 32. (878.) sz.
2018. augusztus 12.

A NAGYVÁRAD-OLASZI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ISTENTISZTELETI MELLÉKLETE

Mi szükséges a jó presbiteri munkához? (2.)

[...] A patrónusok tiltakozása miatt csak nehezen lehet a presbitériumot intézményesíteni. A XVII. század közepéig csak konzílium, konzisztórium, egyházi szenátus, egyházi magisztrátus „fedőnév" alatt létesülhettek presbitériumok. A puritanizmus idejében azonban a zsinatokon újra és újra előjön a szentírási tisztaságú presbitériumok felállításának a gondolata. Végül a XVIII. század közepére áll szolgálatba minden egyházkerületben a presbitérium intézménye.

Az *„ecclesia semper reformari debet"* elve alapján minden egyházi testületet, szervezetet, szövetséget folyton reformálni, folyton megújítani, folyton továbbfejleszteni, képezni kell. Így ezt a folyamatot nem kerülheti el a gyülekezeti elöljárók csoportja, testülete sem. Ezzel kapcsolatban azonban egy egész kérdéssor merül fel. A szükségesség kérdése annyira nyilvánvaló, hogy erről nem kell tárgyalni.

A presbiterek nevelése-képzése nem új keletű. Az 1660-as években már felmerült az az igény, hogy rendszeresíteni kell a presbiteri gyűléseket, melyeken a presbiterekkel meg kell ismertetni a keresztyén tan egy-egy részletét. Szükségesnek vélték, hogy ezzel a kérdéssel behatóan foglalkozzanak, mert csak a jól képzett, a keresztyén tannal igazán tisztában levő presbiter képes másoknak a tanítására, a rábízott feladatok elvégzésére.

Kezd körvonalazódni, hogy milyen újabb területeken kell még a presbitereknek, mint gyülekezeti elöljáróknak működniük, és hogy ezekről kötelező módon be kell számolniuk. Ilyen munkaterületek: a kijelölt családok meglátogatása, szegények segélyezése, árvák neveltetése, engedetlenek megintése, egyházi alkalmazottak gondjainak megoldása. A kijelölt családok látogatása arra enged következtetni, hogy már a XVII. században felmerült a gyülekezetek – a jobb áttekinthetőség, gondozás és nyilvántartás miatti – körzetesítése, és egy-egy körzet élére presbiter állítása. A presbiterképzés két és fél évszázadra lekerült a napirendről, és nagyon későn merül fel újra. 1922-ban írja Ravasz László a lelkészeknek, hogy a presbiterek képzését el kell kezdeni, ami azóta is, mind Erdélyben mind a Partiumban, csak akadozva folyik.

A gyülekezeti elöljárók nevelésének, oktatásának, továbbképzésének több irányba kell haladnia. Az irányokat a mindenkori életkörülmények, az életterület, a gyülekezet összetétele, az egyes személyek képzettsége, műveltsége, a pillanatnyi helyzet és a hosszú távú tervek határozzák meg. Így a nevelésen, képzésen belül sort kell keríteni olyan ismeretek elsajátítására is, amelyek nem állnak szoros összefüggésben sem a teológiai-vallási, sem a gyülekezetépítési, közösségépítési tevékenységekkel. Ilyenek a különböző gazdasági ismeretek, kereskedelmi és pénzügyi ismeretek. Ezekre a gyülekezet anyagi életének megszervezésében, „jólétének", megélhetésének biztosításában van szükség.

(folytatás a hátoldalon)

I S T E N T I S Z T E L E T E K

<u>Délelőtt 10 órakor</u>:

Biliaolvasás: Apostolok Cselekedetei 3, 1-11 versei

Alapige: Apostolok Cselekedetei 3, 4-6 *versei*

„Péter pedig mikor szemeit reá vetette Jánossal egyben, monda: Nézz mi reánk! Az annakokáért figyelmez vala reájok, remélvén, hogy valamit kap tőlük. Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”

Az Ige üzenete: Csoda történt! Hol? A templom közelében, azaz az Isten közelében. Kedves Testvérem, csoda ma is csak Isten közelében történhet. Emberileg nézve Te tudod a legjobban, mire van szükséged, Te ismered a legjobban az életed – merj imádkozni, vidd Isten elé életed, engedd, hogy cselekedjen, hogy csodát tegyen.

Könyörgés: *Urunk Istenünk! Néha mi is beérjük alamizsnával, mert nem merünk hinni a csodában. Sokszor maradunk a csak emberileg elképzelhető dolgoknál, mert nem merjük elhinni, hogy Te mindenható vagy. Atyánk, taníts bennünket ezen a történeten keresztül is arra, hogy mindenre Nálad van a megoldás. Ámen!*

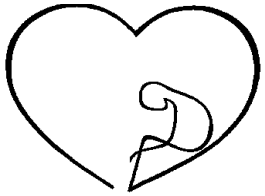

Igét hirdet: *Dénes István Lukács* lelkipásztor

Énekeljük: 105/1; 65/1-4; 428; 370/1-4; 90/1

<u>Délután 5 órakor</u>:

Alapige: *2 Korinthus 1, 3-5 versei*

„Áldott az Isten és a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak Atyja és minden vigasztalásnak Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztaljunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. Mert, amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által!”

Az Ige üzenete: Az ember az egyetlen lény ezen a földön, aki vigasztalásra szorul. Pál apostol a személyes megvigasztalódás és a másokat vigasztalni tudás titkáról beszél az Igében. Különös módon vigasztal az Isten! A megkeseredett embernek az a baja, hogy nem lát maga előtt mást, csak a problémáját, a nyomorúságát, vagy az akadályt, amit nem tud leküzdeni. Önvigasztalódás nincs! Csak Ő, egyedül Ő. Isten azt mondja: próbálj meg a láthatókon túl és fölül a láthatatlanokra nézni, arra, amit majd én mutatok neked. Ha arra nézel, megvigasztalódsz. Akkor nem kell elmerülnöd, letörnöd, mert meglátod, hogy van segítség, van szabadulás a számodra is! Csak emeld fel a tekinteted!

Könyörgés: *„Jövel Szentlélek Úr Isten, töltsd be szíveinket épen, menynyei szent ajándékkal, szívbéli szent buzgósággal!” Ámen!*

Igét hirdet: *Nacsádiné Csuka Melinda* kórházlelkész

Énekeljük: 130/1; 251/1-3; 451/1-3; 90/1

H I R D E T É S E K

◙ - **Teremtő Urához költözött özv. Német Józsefné Herman Rozália** belényesi születésű háztartásbeli 82 éves korában. A Szentlélek vigasztaló ereje legyen és maradjon egyetlen lánya, veje, unokája és a család gyászában.

◙ - 81 éves korában **szólította magához az Úr özv. Smausné Köteles Rozália** belényesújlaki születésű gépszerelő munkást. A kegyelem Istene maradjon a gyászoló családdal és vigasztalja két fiát, két menyét, négy unokáját és három dédunokáját.

◙ - Hazaszólította az Úr 82 éves korában a debreceni születésű **Koncz Károlyné Csiha Enikő** nyugalmazott könyvelő asszonytestvérünket, nt. *Koncz Károly* lelkipásztor feleségét, gyülekezetünk, nőszövetségünk hűséges tagját és munkását. Isten iránti hálával köszönjük meg az Úr Anyaszentegyházában való sok évtizedes szolgálatát. Az Úr vigasztalja a feltámadás és viszontlátás reményében a hátramaradott gyászoló családot, férjét, fiát, menyét, unokáját, testvérét, sógornőjét, közeli és távoli rokonokat, barátokat és ismerősöket, és az emlékét el nem feledő Nagyvárad-Olaszi gyülekezetet. ***34. Zsoltár*** szavaival vigasztalódjunk: *„Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimenti őket minden bajból. Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.”*

◙ - Újra megnyitottuk a gyülekezet ***ARANYKÖNYV***-ét, melybe azoknak nevei kerülnek, akik a lelkészi lakás felújítására adakoznak. Isten áldja meg mindenkor a jókedvű adakozókat!

◙ - Isten éltesse mindazokat, akik az elmúlt héten ünnepelték névnapjukat! Tartsa meg az Úr, a *Berta, Ibolya, László, Gusztáv, Roland, Csilla, Zsuzsanna* és *Klára* nevű testvéreinket!

„Nézz utána, hogy minden napból, a legközönségesebb, sivár hétköznapból is ünnepet csinálj, ha pillanatokra is! Egy jóindulatú szóval. Méltányos cselekedettel. Udvarias mozdulattal. Nem kell sok az emberi ünnephez. Minden napba belecsempészhetsz valamilyen varázsos elemet, megajándékozhatod magad egy könyv igazságának negyedórás élményével, valamilyen homályos fogalom megismerésének kielégülésével, környezeted vigasztalásával vagy felderítésével. Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapok néhány percét a rendkívülivel, az emberivel, a jóindulatúval és az udvariassal; tehát az ünneppel.”

/Márai Sándor/

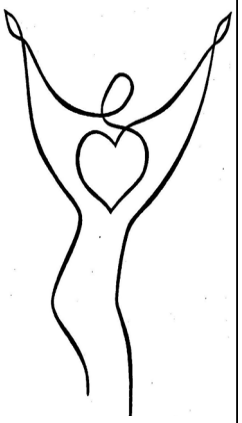

HALLGASSUK A REFORMÁTUS ADÁSOKAT
a MÁRIA Rádió hullámhosszán, FM 102,2

péntek este 8, vasárnap reggel 7-kor, kedd hajnal fél 5-kor a Partiumban és Erdélyben,

Szerkesztő munkatársak: **Nacsádiné Csuka Melinda, Köteles László, Visky István**

Akinek a DIGI társaság által üzemeltetett vonalas telefonja van, a **031-5040404**-es telefonszámot tárcsázva, éjjel-nappal ingyen hallgathatja a Mária Rádió műsorát.

